

АНОТАЦІЯ

кваліфікаційної роботи бакалавра **Шерстюка Антона Дмитровича**
на тему: **Характеристика органічного сільського господарства України**
Науковий керівник: **к. геогр. н., доцент Телебенєва Євгенія Юрїївна**

Актуальність теми дослідження. Органічне сільське господарство відноситься до методів вирощування сільськогосподарських культур і розведення тварин без використання синтетичних пестицидів, мінеральних добрив, антибіотиків та гормонів росту. Органічні фермери використовують натуральні методи, такі як компостування, повернення поживних речовин у ґрунт, ротація культур і біологічний контроль шкідників для збереження ґрунту та водних ресурсів та підтримки екосистемного балансу.

Органічне сільське господарство спрямоване на створення стійких систем виробництва, зменшення негативного впливу на довкілля, підтримку біорізноманіття та забезпечення високоякісних продуктів. Відповідно до стандартів органічного сільського господарства, виключаються використання ГМО, хімічних пестицидів та синтетичних добрив.

Органічні продукти, такі як овочі, фрукти, м'ясо, молоко та інші, що вирощуються за принципами органічного сільського господарства, мають популярність серед споживачів, які бажають харчуватися більш натуральними та екологічно чистими продуктами. Органічне сільське господарство також сприяє збереженню родючості ґрунту, запобігає забрудненню водних джерел та зменшує енерговитрати виробництва.

Проте, важливо враховувати, що органічне сільське господарство може бути вимогливим у виробництві та може потребувати більше робочої сили порівняно з традиційними методами. Також, органічне виробництво може бути вразливим до погодних умов та шкідників.

Органічне сільське господарство в Україні є важливим напрямком розвитку сільського господарства. Країна має значний потенціал для розвитку органічного сектору через свої природні умови, широкі земельні площі та багатство біорізноманіття.

Україна має один з найбільших площ органічних земель у світі. За даними органічних сертифікаційних організацій, органічні землі в країні займають понад 1,5 мільйона гектарів. Українські фермери вирощують органічні зернові, овочі, фрукти, ягоди, м'ясо, молоко та інші продукти.

Органічне сільське господарство в Україні регулюється законодавством, зокрема Законом України "Про органічне виробництво" та відповідними нормативними актами. У країні діють організації, які займаються сертифікацією органічних продуктів та контролюють дотримання стандартів органічного виробництва.

Органічні продукти з України експортуються на зовнішні ринки, включаючи країни Європейського Союзу. Зацікавленість споживачів у здоровому та екологічно чистому харчуванні сприяє попиту на українські органічні продукти.

Уряд України підтримує розвиток органічного сектору шляхом надання фінансової підтримки, сприяння науковим дослідженням, створення сприятливих умов для органічних фермерів та просування органічних продуктів на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Органічне сільське господарство в Україні має великий потенціал для подальшого розвитку, сприяє збереженню природних ресурсів, підтримує здоров'я населення та сприяє сталому розвитку сільських територій.

Метою дослідження є виявлення просторово-часових особливостей функціонування органічного сільського господарства України, встановлення проблем та перспектив розвитку органічного землекористування.

Відповідно до мети були поставлені наступні завдання:

- охарактеризувати природні та суспільно-географічні чинники розвитку органічного сільського господарства;
- розглянути зарубіжний досвід ведення органічного сільського господарства;
- проаналізувати організаційно-правове регулювання органічного напряму землекористування;
- з'ясувати просторово-часові відмінності розвитку органічного сільського господарства України;
- обґрунтувати проблеми та перспективи розвитку органічного сільського господарства.

Об'єкт дослідження – органічне сільське господарство України.

Предмет дослідження – просторо-часові особливості розвитку органічного сільського господарства України, проблеми та перспективи.

Матеріали й методи (методика) дослідження. Під час написання кваліфікаційної роботи бакалавра були використані статистичні та інформаційні матеріали наступних організацій: *міжнародні організації* – Фао (Організація Об'єднаних Націй з питань харчування та сільського господарства) - розробляє політики, стандарти та настанови для органічного сільського господарства; IFOAM (Міжнародна федерація органічного руху) – займається підтримкою та розвитком органічного сільського господарства в усьому світі.

Національні органи - Міністерства сільського господарства – в багатьох країнах є окремі департаменти або відділи, що відповідають за розвиток органічного сільського господарства та регулювання його виробництва та маркетингу. Органи сертифікації - відповідають за надання сертифікатів органічного статусу фермерським господарствам та продукції, яка відповідає органічним стандартам.

Регіональні органи – Організації розвитку сільських територій – працюють над сприянням розвитку органічного сільського господарства на певній території, надаючи фінансову підтримку, консультативні послуги та іншу допомогу фермерам. Об'єднання фермерів – можуть виконувати важливу роль у підтримці та сприянні органічному сільському господарству, представляючи інтереси фермерів і забезпечуючи обмін знаннями та досвідом.

Методи, що використовувались під час написання кваліфікаційної роботи – загальнонаукові: системний, еколого-географічного аналізу і синтезу, моделювання, порівняння і аналогії; конкретнонаукові: районування, картографічний, статистичний.

Обсяг і структура кваліфікаційної роботи бакалавра. Робота складається із вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел – 71, та 7 додатків. Обсяг кваліфікаційної роботи бакалавра – 81 сторінка.

Ключові слова: органічне сільське господарство, суспільно-географічні чинники розвитку органічного сільського господарства, організаційно-правове регулювання органічного напряму землекористування, органічна продукція.